

Jeg synes, det havde været heldigst, om man fra Indenrigsministeriets Side havde draget Omsorg for, at større Ensartethed paa dette Omraade opnaaedes, netop for at man kunde fremskaffe saadanne Oplysninger om Anvendelsen af de betydelige Beløb, der her er Tale om, at de lod sig bearbejde, saaledes at man ved denne Bearbejdelse kunde faa Resultater, som var holdbare og lærerige for Bedømmelsen af hele det Omraade, som vi her beskæftiger os med. Men ligesom det dunkelt sagte i Virkeligheden meget tidt er Udtryk for det dunkelt tænkte, saaledes er der heller ikke for mig nogen stor Tvivl om, at de uklare Svar i Virkeligheden ogsaa er Udtryk for uklare Spørgsmaal. Derfor tror jeg, at det ikke vil være helt overflødigt, om Ministeren foretager den Undersøgelse, som han her har givet Tilsagn om, hvilket jeg, som sagt, takker ham for.

Piper: Den højtærede Minister fandt en Modstrid mellem den Kendsgerning, at han under Valgkampagnen var angrebet fra mit Partis Side for at søge at gennemføre Statsstyre i videst muligt Omfang, og det Forhold, at der fra min Side i Dag — i øvrigt ogsaa fra mit Partis Side i Folketinget — er udtalt Ønske om, at Staten kunde tage Prisreguleringen op som sin Opgave. Men disse to Forhold har jo intet med hinanden at gøre. Naar der blev rettet Angreb paa Indenrigsministeren for, at han søgte at gennemføre Statsstyre i videst muligt Omfang, var det ikke mindst under Hensyn til de talrige Forordninger, der udstedes af det høje Indenrigsministerium. At man ønsker den almindelige Prisregulering gennemført som Statsforanstaltning, er en ganske naturlig Ting. Derved opnaas Ensartethed og Ligelighed overfor alle, og man kommer derved bort fra det Forhold, som nu er til Stede, og som blev paataalt fra min Side, at baade fra Indenrigsministerens og fra de Partiernes Side, som staar ham nær, bliver Kommunerne ægget til at forcere deres Udgifter til det yderste.

Den højtærede Indenrigsminister rettede det Spørgsmaal til mig, om jeg nu ikke troede, der var nogle Kommuner, hvor der havde været nogen Grund til at gennemføre Foranstaltninger efter § 2, og hvor saadanne ikke var bragte til Udførelse. Jeg vil dertil svare, at det har der selvfølgelig været. Men naar man gaar den Vej, som vi anviser, at gøre Prisreguleringen til Statsforanstaltning i saa vidt Omfang som muligt, saa bortfalder jo hele

dette Tvistepunkt, og saa bliver ogsaa Beboerne i de Kommuner, som den højtærede Minister siger har henvendt sig til ham med Beklagelse over, at Kommunalbestyrelserne der har ladet Spørgsmaalet ligge, hjulpet.

Baade fra den højtærede Indenrigsminister og fra det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Vejstrup) lod der Udtalelser om, at man fra vor Side vilde sætte Skel i Befolkningen, idet vi ikke vilde gaa med til den Ordning, som Ministeren har formuleret i sit Forslag. Som om man ved at følge dette Forslag undgik at sætte Skel! Det er jo slet ikke Tilfældet. Lige saa snart man, hvis dette Forslag gennemføres, er færdig med at anvende § 2 og gaar over til at anvende § 1, som jo ogsaa bliver anvendt i fuld Udstrækning, er man inde paa at sætte Skel. Enhver Anvendelse af § 1 vil være en Sætten Skel, hvad enten den nu sker gennem direkte Udbetalinger gennem Hjælpekasserne eller paa anden Maade.

Den højtærede Indenrigsminister bebrejdede os, at vi ikke vilde være med til at stille Resten af de 9 Kr. til fri Afbenyttelse for Kommunerne. Derigennem opnaar Ministeren jo ikke en Lighed. Tværtimod, der tilvejebringes, naar man følger dette Forslag, en Ulighed. De Kommuner, i hvilke der ikke er Grund til at anvende de 9 Kr. til Brændsel, er formodentlig saa godt stillede i saa Henseende, at der ikke er Trang til at anvende det Beløb, men hvis man saa vilde give dem et saa meget større Beløb til Anvendelse til andre Dyrstidsforanstaltninger, vilde man netop derigennem tilvejebringe en Ulighed mellem de forskellige Kommuner.

Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at jeg havde sagt, at hvis man vedtog Skatteparagraffen, saaledes som Ministeren havde foreslaaet den, tilvejebragte man et Kaos. Nej, man tilvejebringer et Kaos, naar man paa alle mulige Omraader indfører andre Bestemmelser end dem, der findes i de almindelige Love. Det maa nødvendigvis fremkalde en fuldstændig Forvirring i Begreberne. Og dette, at man vil hævde Kommunernes Selvbestemmelsesret, lyder jo meget pænt, men det fører ofte til en fuldstændig Ensighed i Benyttelsen indenfor den enkelte Kommune og til en overordentlig stor Forskel i Behandlingen af Beboerne, efter som de nu bor paa den ene eller den anden Side af en Sognegrænse.

Den højtærede Indenrigsminister sagde, at han havde tidligere været inde